

WAT 'N KIPPEDRIFT!

Plattelandsblijspel in drie bedrijven

door

H. JONGMAN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT 'N KIPPEDRIFT!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **H. JONGMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

LUTE KLAVER & HARM KLAVER - twee boerenmannetjes

WIMKE RISPENS - de nieuwe huishoudster

GEERTJE KLAVER - zuster van Lute en Harm

JAPKE - dochter van Geertje

PIETER SIEMENS, vriend van Japke

SIMON RISPENS - Wimke's echtgenoot

Alle bedrijven spelen zich af in de woonkamer van de Klaver' s

1e bedrijf: op een middag in het voorjaar

2e bedrijf: twee dagen later

3e bedrijf: drie maanden later

DECOR:

Het toneel stelt een zeer sober gemeubileerde kamer voor.

Alleen het allernoodzakelijkste is aanwezig. Bijvoorbeeld een gewone tafel met wat stoelen. Het is er erg rommelig. Overal ligt wat. Op stoelen en ook aan de wand hangen een paar fuiken welke gerepareerd moeten worden. In de achterwand een openslaand venster met uitzicht op een plas of meer. Rechts is de deur naar de keuken en verder naar boven, terwijl links een deur is welke met de buitendeur in verbinding staat.

EERSTE BEDRIJF

Harm is alleen in de kamer. Hij is jonger dan zijn broer, maar dit hoef je hem niet aan te zien. Harm is wat gemoedelijker en heeft ook meer gevoel voor humor dan zijn broer Lute. Deze is wat stugger maar ook secuurder dan Harm. Hun onverzorgde haardos wordt hier en daar al wat grijs en het baardje van Harm zou nodig één beetje bijgeknipt moeten worden. Allebei dragen ze sjofele, allesbehalve schone boerenkleden, die wat slobberig om hun lichaam hangen. Ze lopen het hele stuk door op sokken of oude uitgelopen sloffen. In het derde bedrijf zitten ze wat netter in de kleren.

(Als het doek opengaat, staat Harm midden in de kamer met z'n ogen dicht en z'n voeten tegen elkaar. Hij steekt langzaam zijn hand met uitgestoken vinger vooruit en probeert om met z'n vinger op het puntje van zijn neus te belanden. Een evenwichtsproef. Door de grote spanning echter komt de vinger in zijn open mond terecht. Hij doet de ogen open en kijkt met bange verwonderde ogen naar zijn vinger)

HARM: Verroest, dat was mis. Ik had hier moeten uitkomen. *(wijst naar zijn neus)* Zou ik dan toch weer last hebben van evenwichtsstoornissen? Maar ik ben anders helemaal niet duizelig in m'n hoofd. *(loopt met uitgestrekte armen over een denkbeeldige lijn over het toneel, in een rechte lijn)* Dat kan ik nog wel, maar dan moet dat andere toch ook kunnen? *(Hij gaat weer in postuur staan, maar dan gaat de deur open en komt Lute binnen. Die kijkt misprijzend naar Harm, gaat zitten en begint een fuik te herstellen. Harm zijn wijsvinger zou deze keer weer in zijn open mond terecht zijn gekomen, maar dan zakt hij een beetje door z'n knieën en nu komt de vinger precies op het puntje van zijn neus terecht)* Gelukkig, precies op de goede plaats. *(Hij draait zich om en ziet Lute zitten)* O. *(gaat ook zitten en stopt een pijp).*

LUTE *(na een stilte en zonder op te kijken)*: Halvegare kunsten.

HARM: Wat? Dat hokkeling?

LUTE: Ik zei halvegare kunsten. Ik wou maar dat je daar mee ophield, Harm.

HARM: O... *(dan wordt het hem duidelijk dat Lute zijn handeling bedoelt)*. O... ja. Jaja.

LUTE: Je mankeert niks en dan hoef jij je ook niet zo aan te stellen.

HARM: Ik wil niet weer naar het ziekenhuis, Lute. Ik zei, ik wil niet weer naar het ziekenhuis, daar heb ik m'n buik vol van.

LUTE: Zo.

HARM: Evenwichtsstoornissen komen soms terug. Dat zei ik. Ze komen soms terug.

LUTE: Zo. Maar van dat vingertje naar de neus, (*doet Harm na*) daar heb ik genoeg van.

HARM: Dat zei je ja. Dus je bent ook weer thuis.

LUTE: Ja.

HARM: Was dat hokkeling ook tochtig?

LUTE: Als een kater.

HARM: Dat verwondert me niks. Ik dacht al, dat witte hokkeling is zo krols als een kater.

LUTE (*stilte*): Is hier niemand geweest terwijl ik bij de pinken was?

HARM: Nee, niemand... (*stilte*) De nieuwe huishoudster heb ik ook nog niet gezien. Zo, dus niemand... (*stilte*) De wind blijft maar hoog.

HARM: De wind. Nee die wil maar niet krimpen.

LUTE: Ik denk niet dat de aal loopt met déze wind.

HARM: Met deze wind niet... de wind is te hoog... Dan loopt de aal niet.

LUTE (*stilte*): We zouden best een paar fuiken kunnen zetten om te proberen.

HARM: Ei ja, men kan niet weten. Het zou best eens wat op kunnen leveren. (*stilte*) Dat vrouwmens zou vandaag toch komen niet waar?

LUTE: Dat lag wel in de verwachting.

HARM: Zo. Hoe zou ze er uitzien?

LUTE: Och, zoals de meeste vrouwen er uitzien moet je maar rekenen.

HARM: Dik?... Mager?...

LUTE: Dat weet ik niet zo precies. Er net tussen in, denk ik.

HARM: Half om half... Jaja. Zullen we haar van de bus halen?

LUTE: Waarom? Ik heb haar de weg goed uitgeduid.

HARM: Is het al een ouwe tor?

LUTE: Nee... niet zo erg.

HARM: Jong dan?

LUTE: Nou nee,... niet zo erg jong.

HARM: Er net tussen in, denk ik.

LUTE: Het mens is in haar beste jaren, moet je maar denken.

HARM: Zo... In haar beste jaren, zeg je... Zou ze ook nukken hebben?

LUTE: Alle vrouwen hebben kuren. Kijk maar naar onze

Geertje. Ik heb genoeg van dat altijd maar de baas over ons spelen.

HARM: Precies, dat zei je. We hebben er genoeg van. Daarom nemen we nu een huishoudster, dan kan Geertje op haar eigen blijven. En een huishoudster kun je naar je eigen hand zetten.

LUTE: Juist. We hebben onze Geert al veel te lang de vrije hand gelaten. Zo'n huishoudster moet je heel anders aanpakken. Kort houden. Zo moet het.

HARM: Het moet natuurlijk ook niet zo'n trut wezen Lute.

LUTE: Deze wist wel wat ze wou, zei ze, en ze zou het goed met ons maken.

HARM: Zei ze dat? Wist ze wel wat ze wou?

LUTE: Dat waren haar eigen woorden.

HARM: Ik hoor het al... kuren.

LUTE: Een huishoudster nemen is precies als een varken slachten: het heeft z'n voordelen. Maar dat gezeur van onze Geert hangt me de keel uit. Die krijgt met de dag meer babbels.

HARM: Onze Geert is een ka Lute, een haaibaai... Maar wat zei je, zou het geen nut kunnen hebben om dat vrouwmens van de bus te halen? De eerste klap is een daalder waard.

LUTE: Daar zit misschien wat in... hoewel, het wordt zo'n optocht met z'n drieën.

HARM: We blijven een beetje achteraf staan. Niemand hoeft ons te zien.

LUTE: Tussen de boompjes.

HARM: Ja, een beetje van de weg af. Vreemden hebben er niets mee te maken.

LUTE: Tja... dan... moeten we nu opstappen.

HARM: Dat wou ik ook zeggen. We moeten die kant uit, Lute. *(maar ze blijven nog een paar tellen zitten. Dan staan ze statig op - eerst Lute dan Harm - en lopen naar de buitendeur. Maar dan komt Geertje langs het raam. Japke komt een eindje achter haar aan)*

LUTE: Verroest, daar heb je Geert. Die mag nog niets weten. Niks zeggen hoor! *(ze wachten Geertje op, handen in de broekzakken - petten op. Geertje komt op, een rappe drukke praatster).*

GEERTJE: Wat nou? Zitten jullie alweer in huis te broeien? Ik dacht dat jullie met de afrastering van de kamp zouden beginnen? Als de koeien er volgende week op moeten, breken ze zo door de sloot heen. Er liggen wel twintig rikkepalen tegen de grond. En het pad naast de oprit zouden jullie ook met zand ophogen. We konden er niet eens langs met de fietsen. Er zitten gaten in waar wel een volslagen koe in kan liggen. En hebben jullie dat tochtige hokkeling gezien. Daar moeten jullie beter op letten, anders blijft de helft van de vee gust. En waar moeten jullie nou weer heen? Het meer weer

zeker op. Hoe vaak heb ik al niet gezegd, dat jullie je tijd niet moeten verdoen met dat vissen. Ik zou willen dat jullie...

LUTE (*valt in*): Een grote parade en een klein garnizoen... Ben je zover, Harm?

GEERTJE: Wat gaan jullie doen?

LUTE: Eerst de gaten in de oprit even opnemen.

HARM: We moeten eventjes schatten hoeveel zand we nodig zullen hebben.

GEERTJE (*als de mannen afgaan*): Als het dan maar niet bij schatten blijft. (*Japke komt Lute en Harm in de deur tegemoet*)

JAPKE: Hallo! Oompjes van me! Gaan jullie net weg?

LUTE: Ja Japke, dat was de bedoeling, maar jouw moeder hield ons aan de praat.

GEERTJE: Niks van waar, ik heb jullie alleen maar... (*de mannen zijn afgegaan en ze roept ze nog na*) Denk om dat hokkeling en vergeet de afrastering niet. (*de broers lopen langs het venster*) Och, och, zie dat daar nou eens stuntelen. Kom ik er vandaag niet dan morgen wel.

JAPKE: Moeder moet die mannen niet altijd zo uitfoeteren. Het zijn moe haar eigen broers en ze menen het wel goed. (*Japke begint de boel een beetje op te ruimen*)

GEERTJE: Maar de plaats gaat naar zijn grootje, begrijp je dat niet? En dan is jouw erfenis ook naar de knoppen. Jouw opoe heeft de jongens altijd maar hun gang laten gaan en toen je opa dood was, was het gedaan met werken. Als het koren gemaaid moest worden waren de knapen op het meer aan het snoeken en als de aardappels gerooid moesten worden, waren ze op de aalvisserij. En het vee kreeg niet wat het toekwam. Vandaag de dag is het nog zo. De boerderij en land zijn in een wildernis herschapen. Maar ik zal net zo lang aanhouden tot ze het zelf inzien. Dat is mijn plicht.

JAPKE: Dat zal moe niet meevallen. Oom Lute en oom Haren zijn hun eigen baas en hoe meer u opspeelt, hoe koppiger ze worden.

GEERTJE: Ik ben hun zuster en ze zijn onze naaste familie. Het is hun plicht om het ouderlijk huis met erf in goede staat te houden. Het is alleen zo jammer dat ik bij het overlijden van opoe, mijn deel van de erfenis al gekregen heb, anders had ik nu ook nog een vinger in de pap gehad. Ik schaam me dat die lanterfanters mijn eigen broers zijn. Ze zijn liever lui dan moe.

JAPKE: Ik vind dat u ze hun eigen peultjes moet laten doppen. Strakjes draait het nog op ruzie uit en bent u dan klaar?

GEERTJE: Dacht je? En jouw erfenis dan? Meer familie is er niet en alles komt op de duur naar jou toe. En wat heb je aan een vervallen

boeltje en land dat helemaal verwilderd is? Kijk maar eens hier om je heen! *(wijst naar de rommel)*

JAPKE: Zo ver is het nog lang niet en dan zien we wel weer. Ik vind het niet juist om de ooms steeds maar weer op hun handelwijze te wijzen.

GEERTJE: Zo denk je er nu over. Maar als we tien jaar verder zijn en je hebt een man en kinderen, dan praat je wel anders. Maar dan is het te laat!

JAPKE *(scherp)*: Een man en kinderen? Moe heeft er anders alles aan gedaan om dat van mij en Pieter... Nou ja, u weet wel wat ik bedoel.

GEERTJE: Dat van jou en Pieter? Ik kon toch niet anders, of wel soms? Jij was nog een schoolkind en hij een heel stuk ouder. En daar komt nog bij dat hij niet eens een vader heeft en geen nagel om op z'n k... te krabben. Geen wonder dat een moeder er dan zwaar op tegen is.

JAPKE: Pieter is een flinke oppassende vent en om wat zijn moeder is overkomen, daar is hij niet minder om.

GEERTJE: Maar ook niet bepaald beter. Nee, het is maar goed dat die knaap een paar jaar geleden is opgekrast naar zee.

JAPKE: Pieter had nooit weg moeten gaan. Hij kon alle boerenwerk aan. Uit de kunst zelfs en dan hadden de ooms het nu een stuk makkelijker gehad.

GEERTJE: Nou makkelijker? Dan hadden ze nu helemaal geen klap meer uitgevoerd. Nee, jouw Pieter wilde naar zee en daar moet hij maar mooi blijven ook. Dat is voor alles veel beter.

JAPKE: Hij komt hier straks... *(zij zegt dit zachtjes)*

GEERTJE: Wat zeg je me nou? Wie komt hier strakjes?

JAPKE: Pieter.

GEERTJE: Pieter Siemens? *(Japke knikt)* Hoe weet jij dat?

JAPKE: Dat heeft hij mij geschr... dat heeft hij oom Lute geschreven.

GEERTJE: Oom Lute geschreven? En daar weet ik niets van? Of maak je mij maar wat wijs? Zeg eens, jij hebt toch niet achter mijn rug om briefwisseling gehad met dat... met dat... hoerejong?

JAPKE: Als moe zo over Pieter praat, zeg ik niets meer.

GEERTJE *(kijkt haar aan)*: Zo... zo... Wat moet ik daar nu van denken? Ik waarschuw je hoor, als jij... *(Japke keert haar de rug toe)* Vooruit, kom mee naar de tuin. Helpen onkruid wieden. Want dat staat tot aan de dakgoot *(links af)*. *(Japke staat nog even in gedachten, trekt dan haar schouders op en wil haar moeder achterna, als Harm door de deur rechts op komt)*

HARM: Japke, waar zit je moeder ergens? *(hij doet onrustig)*

JAPKE: Naar de tuin voor wat groente. Ik zou er ook net naar toe gaan. Oom Harm, wat denkt u, zou hij al gauw komen?

HARM: Hij kan elk ogenblik hier wezen.

JAPKE (*naar het raam*): Wat? Zit Pieter er aan te komen? Ik zie hem anders nog niet.

HARM: O... bedoel je Pieter! Nee, nee Pieter heb ik nog niet gezien. Maar nu moet jij even naar je moeder toe gaan, wil je?

JAPKE: Heremijntijd, wat doet oom vreemd. Hebt u weer last van uw hoofd? (*lacht*) Dan moet u maar weer een proef nemen. Zo. (*brenkt haar wijsvinger naar het puntje van haar neus*)

HARM: Ja, ja dat is goed. Maar wil je nu als de weerlicht naar je moeder toe gaan, anders staat ze direct weer voor mijn neus.

JAPKE: Als u dat graag wilt, goed hoor! Maar als Pieter komt, dan moet u mij direct roepen hoor! (*links af*)

HARM (*kijkt haar na*): Ik deed vreemd zei ze... Ik voel me wel een beetje anders als anders, dat is zo... Zou er dan toch wat met me wezen? Eventjes controleren. (*gaat er voor staan en doet de evenwichtsproef. Intussen lopen Lute en Wimke voor het raam langs en komen op als Harm zowat aan z'n neus toe is. Hij ziet de anderen binnenkomen, maar verandert amper van houding en brengt zijn hand naar zijn hoofd en krabt door zijn haren*).

LUTE (*bits*): Ben je weer aan de gang?

HARM: Nee Lute, ik ben niet weer bezig... Ik geloof dat ik last heb van koeluzen. Daar jeukt het zo barbaars. Kijk daar. (*hij buigt zijn hoofd naar Lute toe*)

WIMKE (*heeft ondertussen om haar heen gekeken*): Dus, hier wonen de heren... Ja, ja...

LUTE: Ja, ja...? Wat wou u daar mee zeggen?

WIMKE: Dat ik dit wel ongeveer verwacht had. (*zet haar koffer neer*) O ja, nog bedankt voor het dragen van mijn koffer. Hebben jullie geen kramp in de vingers gekregen? (*Lute en Harm kijken haar onnozel aan, kijken dan in hun handen, die ze vervolgens in hun zakken steken*) Jullie hadden me ook wel even van de bus kunnen halen.

LUTE: We waren toch al op weg?

WIMKE: Ja, jullie waren al zowat op de helft van de oprit. Nou kijk me maar niet zo aan. Help me liever uit mijn mantel.

LUTE: Kan u die zelf niet uit krijgen?

WIMKE: Wanneer er twee volwassen kerels bij zijn, nee dan niet. (*Lute trekt de schouders op en kijkt Harm aan. Die trekt ook de schouders op*) Nou wordt het nog wat?

LUTE: We zijn niet gewend om met vrouwlui om te gaan.

WIMKE: Dat moet jullie dan maar bijgebracht worden. Nou, komt er nog wat van! *(ze staat nu tussen de mannen in, die elk één hand uit de zak halen om haar erg onhandig uit de mantel te helpen)*. Mooi zo, doe het maar met zijn tweetjes, dan worden jullie ook niet zo gauw moe. Zo, klaar... En... hoe vinden jullie me zo? Kan het een beetje door de beugel? *(ze is goed gekleed, maar niet overdreven. Als de mannen niet reageren)* Hebben jullie kramp in je mond?

LUTE: Ehum... het lijkt geloof ik niet slecht.

WIMKE *(grinnikt)*: Bedankt voor het compliment!

LUTE: 't Is theetijd.

HARM: Kunt u wel thee zetten?

WIMKE: Ik zal het proberen. Hoe laat melken jullie?

HARM: Na het theedrinken, dan melken wij. Is het niet zo Lute?

WIMKE: Hoeveel?

HARM: Elk drie bakjes.

WIMKE: Ik bedoel, hoeveel koeien melken jullie?

LUTE: Twintig.

HARM: Elk tien. Twee keer tien is twintig.

WIMKE: Elk tien? Melken jullie dan nog met de hand? Hebben jullie niet eens een melkmachine?

LUTE: We hebben er ooit één gehad maar die had allerlei kunsten.

HARM: En de koeien zere spenen, is het niet zo Lute?

WIMKE: Dat is anders wel te voorkomen. Hoeveel land is er bij de plaats?

LUTE: 22 bunder.

HARM: Allemaal weidegrond. Vroeger hadden we een gemengd bedrijf, bouw en weide.

LUTE: Een gemengd bedrijf is erg bewerkelijk.

HARM: TE bewerkelijk, nietwaar Lute?

WIMKE: En jullie melken maar 20 koeien op 22 bunder?

LUTE: We hebben vanzelf ook wat kalveren en pinken.

HARM: Die ene pink was vandaag tochtig, die witte, is 't niet zo Lute?

WIMKE: Maar jullie kunnen op 22 bunder tegenwoordig toch wel 30 tot 40 koeien melken en met een ligboxenstal er bij wel twee keer zo veel.

LUTE *(tegen Harm)*: Hoor je dat? Onze huishoudster zegt ook wat.

HARM: Ze praat net over koeien als waren het luizen op een varken.

WIMKE: O, hebben jullie ook varkens?

LUTE: Nee. En we hebben ook geen schapen.

HARM: Te bewerkelijk.

WIMKE: Ik zag een oud kippenhok op het erf, jullie hebben hier op de ruimte toch wel een paar kippen rondlopen?

LUTE: Dat is wel zo geweest, maar ze zijn doodgegaan.

HARM: Aan de snot. Allemaal dood.

WIMKE: Waar halen jullie je eieren dan vandaan? Uit het dorp of komt er hier iemand aan de deur?

LUTE: We krijgen nooit een ei.

HARM: Ik mag het geel van het ei niet hebben vanwege mijn evenwichtsstoornissen.

WIMKE: Maar jullie kunnen dat pluimvee zowat voor noppes hier houden. Ik zou eerst maar eens wat kippen, eenden en ganzen aan gaan schaffen.

LUTE (*melig*): U vergeet de kalkoenen, konijnen en de marmotten nog.

HARM: We hebben een boerderij en geen dierentuin.

WIMKE (*spottend*): Een boerderij, zegt Harm... Nou wat ik er van gezien heb en gehoord, maar goed..., ik moet mij eerst maar eens goed oriënteren.

LUTE: Oriën... oriënteren... wat is dat?

WIMKE (*naar het raam*): Dat is Latijn.

HARM: Verrek..., ze praat Latijn, Lute!

LUTE: Ja, maar ze zet geen thee.

WIMKE: Van wie is dat grote water daar. Hoort dat ook bij de plaats?

LUTE: Ja, dat meer is van ons.

HARM: Wij vissen nog wel eens zo af en toe. Lute en ik.

WIMKE (*wijst*): En dat eilandje daar in het midden, is dat ook van jullie?

LUTE: Dat is geen eiland, maar een stuk kragge.

WIMKE: Maar er groeien elzen en berken op. Wat doen jullie daar mee?

HARM: Groeien laten.

LUTE: Weet u ook wat thee is in het latijn?

WIMKE: Dat eiland lijkt me geld waard voor iemand die echt rust zoekt. Hebben ze jullie wel eens benaderd om het te verkopen?

LUTE: Nee wie zou het willen hebben, mens.

WIMKE (*scherp*): Ik heet Wimke en geen "mens". Dat wil ik niet meer van jullie horen, begrepen? ...Er zullen denk ik liefhebbers genoeg zijn voor zo'n eilandje. Verkopen en geld maken, want aan geld schijnt het hier wel te ontbreken.

HARM: Nou valt ze me weer lang niet tegen, Lute.

WIMKE: De muren zijn verzakt en het riet op het dak is ook nodig aan vernieuwing toe. Er valt hier genoeg op te knappen. En de bezem

mag hier ook wel eens door de kamer. Wat een troep, hoe hebben jullie het bij elkaar gekregen.

LUTE: Wat u voor de mond komt, zegt u, zie ik wel.

WIMKE: Ik heb gewaarschuwd toen jullie bij me kwamen: Ik zeg wat ik denk! In het verleden heb ik veel te veel m'n mond gehouden maar die flater wil ik niet nog eens begaan.

LUTE: U moet wat meer doen en wat minder praten.

WIMKE: Praat hebben jullie ook niet veel, maar haast hebben jullie nog minder.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto